

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.4/P/2014

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 10P

Ședința publică din 29 octombrie 2014

Președinte - Procuror

- Procuror

- Procuror

- Procuror

- Procuror

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâților E.... E...., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I... și C... S.... M...., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., având ca obiect săvârșirea de către pârâtul E... E... a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), l) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și de către pârâtul C... S... M... a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) și t) din același act normativ.

Dezbaterile în prezenta cauză au avut loc în ședința din data de 22 octombrie 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

face parte integrantă din prezenta hotărâre, când având nevoie de timp pentru a delibera, Secția a amânat pronunțarea la data de 29 octombrie 2014, când a hotărât următoarele:

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr.4/P/2014, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâților E... E... și C... S... M..., ambii procurori în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I... cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâtul procuror E... E..., la acel moment procuror în cadrul DNA – ST I..., a încheiat o înțelegere cu C.... T.... F..., inculpat în dosarul nr..../P/2013 instrumentat de pârât, căruia i-a promis punerea în libertate dacă acesta va fi de acord să poarte tehnică în vederea obținerii de informații utile instrumentării unor eventuale alte dosare de corupție care vizau mai mulți judecători de pe raza Curții de Apel I....

Pentru punerea în practică a înțelegerii, pârâtul a recurs la plăsmuirea unor situații aparent reale care să atragă competența DIICOT, în vederea obținerii de la această structură a unei adrese din care să rezulte că inculpatul a formulat un denunț și, că în această situație poate fi pus în libertate.

Conform acestei înțelegeri, inculpatul a formulat un denunț înregistrat la DIICOT - ST I.... sub nr. VIII/1/2013 din 14.08.2013, pentru ca, a doua zi, în baza unei solicitări a DNA – ST I..., DIICOT să comunice acestei din urmă structuri o adresă conform căreia informațiile furnizate de inculpatul C.... în cuprinsul denunțului „pot constitui premisa incidenței art. 19 din Legea nr.686/2002 dacă vor fi confirmate de cercetările ulterioare desfășurate în cauză”.

În baza aceleiași înțelegeri, la data de 19.08.2013, inculpatul C.... a formulat cerere de revocare a măsurii arestării preventive, la judecarea căreia a participat procurorul M... B... din cadrul DNA – ST I..., care a pus concluzii de admitere, invocând adresa DIICOT mai sus menționată, însă instanța a respins ca neîntemeiată cererea inculpatului prin încheierea nr..../20.08.2013 în dosarul nr...../2013 al Tribunalului I....

În aceeași zi, inculpatul a formulat o cerere de înlocuire a măsurii arestării preventive care a făcut obiectul dosarului nr...../2013 al Tribunalului I... cu termen la 21.08.2013.

La judecarea acestei cauze a participat, întrerupându-și concediul, procurorul șef serviciu al DNA – ST I..., C... S... M..., care a pus concluzii de admitere a cererii, motivând ca element de noutate, depunerea la dosar a adresei DIICOT, iar Tribunalul I..., prin încheierea nr. .../21.08.2013 a admis cererea și a înlocuit măsura arestării preventive cu obligarea de a nu părăsi localitatea.

Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs DNA – structura centrală, iar Curtea de Apel I..., prin încheierea nr. .../26.08.2013 a admis recursul DNA și a respins cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpatul C... T... F....

Referitor la procurorul șef serviciu C... S... M..., Inspecția a reținut că acesta a fost informat de către procurorul E... E... despre înțelegerea avută cu inculpatul C... T... cu privire la punerea acestuia în libertate și folosirea în activități prev. de art.91¹ și urm. C.proc.pen, activități cu care procurorul șef a fost de acord. Mai mult, pe baza concluziilor formulate de către procurorul șef serviciu instanța a admis cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive față de inculpat.

S-a mai reținut că prin faptele săvârșite de pârâți au fost încălcate dispozițiile art. 1 și 2 din Noul C.proc.pen, cu consecința afectării imaginii și a credibilității activității DNA, prin crearea unei puternice aparențe de lipsă de imparțialitate din partea acestei instituții, art. 67 alin.2 din Legea nr.304/2004, dispoz.art.136 alin.8 C.proc.pen, actual art.202 și art.242 din Noul C.proc.pen., precum și art.223 și art.86 din C.proc.pen.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 98-101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată, și pe dispozițiile art. 45, 46 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, au fost administrate proba cu înscrisuri și proba testimonială.

La data de 11.04.2014 pârâțul C.... S... M.... a depus întâmpinare în cuprinsul căreia a formulat concluzii pe fond, solicitând respingerea acțiunii disciplinare ca nefondată. În esență, domnul procuror a susținut că, în ce privește abaterea prevăzută de art.99 lit.a afirmațiile Inspecției Judiciare nu sunt confirmate de nicio probă din dosar, că nu a avut cunoștință despre nicio înțelegere a procurorului E... E... cu vreunul din inculpați, fiind informat de către acesta doar în legătură cu existența unor denunțuri formulate de inculpat, la inițiativa acestuia,

prin apărător ales și cu privire la raționamentul procurorului de caz privind organizarea unei activități de prindere în flagrant. A mai susținut că și-a respectat îndatoririle de serviciu, informând conducerea DNA despre situația de fapt și despre planul tactic al procurorului de caz, iar afirmațiile denigratoare din cuprinsul articolului de presă apărut ulterior punerii în libertate a inculpatului nu au vizat prestația sa, ci pe a colegului M.... B....

În ce privește abaterea prevăzută de art.99 lit.t teza a II-a constând în „nesocotirea din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material și procesual” și care a avut în vedere în mod exclusiv concluziile formulate în calitate de procuror de ședință la termenul din 21.08.2013, apreciază că aceste concluzii nu reprezintă altceva decât expresia raționamentului logico-juridic al magistratului chemat să transpună în drept o situație de fapt, un mod de aplicare a normelor, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de drept procesual intervenit în procesul interpretării și aplicării legii, raționamentul său fiind identic, în opinia sa cu cel al colegului M.... B.... exprimat în ședința din 20.08.2013.

La data de 22.04.2014 a depus întâmpinare și pârâțul E... E..., în cuprinsul căreia a invocat, ca și chestiuni prealabile, excepția nulității parțiale a actului de sesizare, motivat de faptul că cercetarea disciplinară în ceea ce privește abaterea disciplinară vizată de dispozițiile art.99 lit.l din Legea nr.303/2004 s-a efectuat cu încălcarea dreptului său la apărare, fapt ce atrage nulitatea actelor de cercetare disciplinară, în condițiile art. 49 alin. 7 din Legea nr.317/2004, cu trimitere la art.175 alin.1 C.proc pen., iar ca al doilea aspect, faptul că cercetarea disciplinară în cauză s-a făcut cu încălcarea de către reprezentanții Inspecției Judiciare a principiului imparțialității inspectorilor, pe motiv că au procedat la administrarea de probe fără legătură cu cauza, au indicat în rezoluția de sesizare a Secției pentru

procurori o situație de fapt nereală, stabilită în mod exclusiv în baza declarației date în cauză de către inculpatul C.... T.... și care nu se coroborează cu nicio altă probă administrată în cauză.

În continuare, pârâtul E... E... a mai invocat aspecte ce țin de fondul cauzei și a formulat o solicitare de probatoriu, depunând alăturat întâmpinării, înscrisurile la care a făcut referire în cuprinsul acesteia.

În ședința publică din data de 07 mai 2014, pârâtul E... E..., prin avocat, a invocat excepția nulității parțiale a actului de sesizare, învederând în susținerea acesteia că prin rezoluția Inspecției Judiciare din 16.12.2013, prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare împotriva sa, se face trimitere exclusiv la o presupusă ingerință în activitatea domnului procuror C... S... M..., în timp ce prin rezoluția din data de 14.03.2014, de finalizare a cercetărilor, i se reține o altă situație de fapt, respectiv o ingerință în activitatea domnului procuror M... B..., aspect ce nu i-a fost adus la cunoștință procedural și în lipsa căruia nu și-a putut formula apărările necesare, fapt ce atrage nulitatea actelor de cercetare disciplinară, în condițiile art.49 alin.7 din Legea nr.317/2004, cu trimitere la art.175 alin.1 C.pr.civ.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, a învederat că nu există un caz de nulitate în prezenta cauză, nefiind incidente dispozițiile art.175 alin.1 C.pr.civ. ci cel mult ar putea fi vorba de o nulitate relativă, situație în raport cu care sunt aplicabile prevederile art.178 alin.2 C.pr.civ. în conformitate cu care „nulitatea relativă poate fi invocată numai de partea interesată și numai dacă neregularitatea nu a fost cauzată prin propria faptă”.

Or, legat de acest aspect, a solicitat să se constate că pârâtului i-au fost prezentate toate probele pe data de 19.02.2014, că ulterior acestui moment s-au

sesizat din oficiu și față de procurorul M.... B...., care a pus concluzii în ședința din 20.08.2013, împrejurare față de care s-au făcut verificări și au fost audiați procurorii M... B... și L.... M..... La data de 26.02.2014 s-a procedat la o nouă prezentare a probelor și materialului administrat, ocazie cu care pârâtul E.... E..... a arătat că nu dorește să consulte dosarul, deoarece are cunoștință de probele administrate și își menține punctul de vedere exprimat în procesul-verbal de ascultare, că nu are probe de propus în apărare și nici obiecțiuni de formulat cu privire la modul de efectuare a cercetării disciplinare, situație față de care nu își poate invoca propria culpă în susținerea nulității actului de sesizare.

La acest termen de judecată, Secția a prorogat pronunțarea asupra excepției invocate și a solicitat Inspecției Judiciare să verifice dacă la urma dosarului de cercetare disciplinară există alte înscrisuri, ce au legătură cu abaterea disciplinară ce formează obiectul excepției de față.

La data de 20.05.2014 Inspecției Judiciare a transmis un punct de vedere cu privire la excepția invocată de pârâtul E.... E....., iar la data de 03.06.2014 pârâtul E.... E..... a depus note scrise pe excepția invocată.

În ședința publică din 04.06.2014 Secția a admis excepția invocată de pârâtul procuror E.... E..... și a constatat nulitatea actului de sesizare în ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.1 din Legea nr.303/2004 reținută în sarcina acestuia, constând în imixtiunea în activitatea procurorului M... B...., pentru considerentele arătate în cuprinsul încheierii de la acea dată.

La același termen s-a procedat la audierea pârâților E... E..... și C.... S.... M....., declarațiile acestora fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei și s-au încuviințat în parte cererile de probatorii formulate de părți, respectiv proba cu înscrisuri pentru Inspecția Judiciară, proba cu înscrisuri în circumstanțiere

[REDACTAT] [REDACTAT]
pentru pârâtul procuror C.... S.... M.... și proba cu înscrisuri și CD-ul aflat la dosar, solicitate de pârâtul E.... E.....

De asemenea, a fost admisă în parte proba testimonială solicitată de Inspecția Judiciară și în totalitate proba testimonială solicitată de pârâtul E.... E.....

În fața Secției, pârâtul E.... E.... a arătat că își menține declarațiile date în faza cercetării disciplinare, dar dorește să facă unele precizări referitor la activitatea desfășurată în dosarul penal ce a stat la baza prezentei acțiuni disciplinare. Astfel, a susținut că pe la mijlocul lunii august 2013, după efectuarea unor percheziții și reținerea numiților R... G..., C.... G.... și C.... T.... pentru trafic de influență, în timp ce inculpații se aflau în sediul DNA – ST I..., a fost contactat de avocata lui C.... T..., C.... M.... care, după ce i-a cerut să oprească sistemul de înregistrare audio-video, i-a precizat că acesta dorește să colaboreze pentru a beneficia de prevederile art.19 din OUG 43/2002, fără să îi ofere nici un detaliu despre chestiunile concrete în discuție, ci doar că acestea îi vor fi prezentate personal de inculpat, precum și faptul că, întrucât urma să plece din țară, toate procedurile ulterioare vor fi efectuate de un colaborator al său, Iosub Alexandru. În aceeași zi, inculpatul a fost adus de ofițerul de caz în biroul său și după ce acesta i-a prezentat cca. 20 fapte în care era implicat numitul C.... G..., parte din ele stârnindu-i interesul, i-a cerut să le consemneze în scris și i-a precizat că ulterior, vor stabili prin avocat o strategie de valorificare a acestor informații.

Pârâtul a mai precizat că, în aceeași zi, în biroul său s-a prezentat avocatul I.... A..., sistemul de supraveghere fiind închis și au discutat strategia ce ar fi trebuit urmată pentru valorificarea informațiilor, precizându-i în acest context că va putea face aplicarea beneficiului art.19 din OUG 43/2002 în favoarea

inculpatului C..... doar dacă va reuși să concretizeze ceea ce susține în cauza sa. Întrucât fratele inculpatului nu a dorit să se implice, în ziua următoare a analizat cu avocatul I.... ce s-ar putea face pentru valorificarea informațiilor oferite de C....., cum să realizeze o prindere în flagrant și a convenit că singura strategie era punerea în libertate pentru a-l folosi în acest scop. După discuția cu avocatul a primit un număr de 4 denunțuri formulate de C....., trei ne semnate și unul semnat care viza o contrabandă cu arme din Republica M....., situație în raport de care l-a contactat pe procurorul șef serviciu, C.... S... M..., aflat în concediu și l-a rugat să vină la birou pentru a se consulta, i-a prezentat denunțurile, precum și strategia pe care o gândise privitoare la organizarea flagrantului cu C.... pus în libertate. La inițiativa procurorului șef serviciu, care a invocat un ordin intern, a fost anunțată telefonic conducerea DNA și, în urma discuțiilor purtate, unul din procurorii șefi adjuncți ai direcției a apreciat că, în opinia sa, nu se impune punerea în libertate, dar că decizia aparține procurorului de caz.

După această discuție pârâtul a arătat că a luat decizia să obțină punerea în libertate a lui C.... și să organizeze flagrantul și, de comun acord cu procurorul șef serviciu a hotărât să folosească denunțul privind contrabanda cu arme care era de competența DIICOT. În acest sens, prin procurorul șef serviciu l-a contactat pe procurorul P.... C.... de la DIICOT – ST I...., i-a comunicat strategia adoptată și l-a rugat să înregistreze denunțul anterior menționat. Întrucât procurorul DIICOT a precizat că nu le poate da o adresă în beneficiul lui C.... pe care să o poată folosi în instanță, i-a sugerat să uzeze de prevederile Legii nr.682/2002 și să elibereze o adeverință, pentru ca în situația în care aspectele din denunț s-ar fi confirmat, ar fi putut beneficia de prevederile art.19 din actul normativ menționat. Ulterior, avocatul lui C.... a mers și a înregistrat denunțul la DIICOT, iar DNA a primit de

[REDACTED] la DIICOT, urmare solicitării, o adresă în sensul stabilit.

În continuare, pârâtul a declarat că a discutat cu procurorul șef serviciu ca acesta să participe la ședința de judecată la care se discuta cererea de revocare a măsurii arestării preventive formulată de avocatul lui C...., conform celor convenite la momentul stabilirii strategiei și să folosească adresa de la DIICOT, însă procurorul șef i-a spus că nu poate intra și i-a cerut celui alt coleg, M.... B.... să participe fără să-i dea detalii, spunându-i că este convenită o strategie la nivelul DNA – ST I...., iar pârâtul o să-i ofere mai multe detalii.

Urmare celor convenite anterior, la data de 16.08.2013 a trimis ofițerii de poliție Ț.... B... și C... F.... să-l audieze pe C.... la sediul BCCO I....i și i-a rugat să înregistreze activitatea respectivă, însă la sfârșitul zilei ofițerul Ț.... B.... i-a comunicat că inculpatul nu a semnat nici declarația și nici denunțul, la sfatul avocatului său. În urma discuțiilor purtate cu avocatul Iosub, acesta i-a confirmat că înțelegerea rămâne în vigoare, dar că înscrisurile vor fi semnate la întoarcerea în țară a avocatului titular, C.... M....

Pârâtul a mai declarat că, după respingerea cererii de revocare, a discutat cu avocatul pe baza aceleiași strategii să formuleze o nouă cerere, de această dată de înlocuire a măsurii arestării preventive, care a primit termen la 21.08.2014 și la judecarea căreia a participat procurorul șef serviciu, care a și pus concluzii de admitere, instanța dispunând înlocuirea măsurii arestării preventive cu altă măsură.

După apariția articolului din ziar, a doua zi, structura centrală a DNA a declarat recurs, acesta fiind admis și menținută starea de arest a inculpatului C....

Fiind întrebat de membrii Secției, pârâtul a precizat că nu a verificat în nici un fel informația oferită de C...., întrucât a fost convins că este credibilă. A mai arătat că la discuția purtată cu C.... a asistat doar parțial ofițerul de poliție, însă

nu i-a promis inculpatului că-l va pune în libertate în schimbul obținerii de informații, toate discuțiile ulterioare și strategia fiind discutate cu avocații, în opinia sa acest lucru fiind permis de lege. De asemenea, a mai precizat că nu a dat ordonanță ofițerilor de poliție pentru a-l audia pe C...., întrucât nu avea înregistrată o cauză, dar că audierea a avut loc cu acordul inculpatului și în prezența apărătorului ales.

Pârâtul C.... S... M.... a declarat că își menține declarațiile date anterior, iar referitor la faptele ce i se impută a arătat că, deși se afla în concediu de odihnă, cunoștea destul de bine dosarul în cauză întrucât participase ca procuror de ședință la judecarea mai multor cereri formulate de inculpați. La începutul lunii august 2013 a fost sunat de colegul E.... E...., care i-a relatat că inculpatul C.... formulase mai multe denunțuri, unul dintre acestea vizând o eventuală tentativă de asasinat la adresa sa și procurarea de arme în acest sens, motiv pentru care a discutat cu șeful direcției SRI I... pe care l-a rugat să verifice veridicitatea acestor informații. Ulterior acestei discuții telefonice a venit la birou și a convenit cu E... E.... că acest denunț nu era de competența DNA, ci a DIICOT, dar nu poate preciza cine a trimis denunțul acestei structuri, afirmând însă că la această primă discuție nu a văzut nici un denunț scris, ci a înțeles că ulterior trebuia să vină inculpatul cu avocatul acestuia și să redacteze denunțul.

După câteva zile a fost sunat din nou de către E... E...., ocazie cu care s-a deplasat din nou la birou unde a văzut două denunțuri formulate de C.... T...., însă nesemnate. Tot atunci, E... E.... i-a făcut cunoscut planul său vizând faptele de corupție din cele 2 denunțuri, respectiv organizarea unei activități de prindere în flagrant, care presupunea punerea în libertate a inculpatului. Întrucât i s-a părut o cauză sensibilă și în raport de prevederile art.106 lit.1 din ROI a considerat

necesar să informeze conducerea DNA, iar în urma discuțiilor purtate cu cei doi procurori adjuncți, aceștia au opinat că nu trebuie să se procedeze la punerea în libertate a inculpatului, dar procurorul de caz este cel care hotărăște în dosar. Sub acest aspect, pârâtul a învederat că, dacă în cadrul discuției li s-ar fi dat de înțeles că strategia nu este bună, că depășește limitele legii sau poate constitui abatere disciplinară nu ar fi urmat-o.

În continuarea declarației, pârâtul C.... S.... M.... a arătat că a mai fost contactat de colegul său E... E.... pe data de 19 sau 20 august 2013, deoarece avea nevoie de un procuror care să participe la judecarea unei cereri de revocare a măsurii arestării preventive formulate de C....., context în care i-a precizat că nu poate participa și să-l contacteze pe colegul lor M... B...., căruia i-a confirmat că știe despre strategia de urmat în cauza respectivă. A aflat că cererea de revocare a fost respinsă, iar în cursul aceleiași zile a fost sunat din nou de către E.... E.... pentru a participa la judecarea unei cereri de înlocuire a măsurii arestării preventive cu termen pe 21 august 2013, acesta comunicându-i că M.... B.... nu mai vrea să participe la judecarea acesteia, fără să cunoască motivul.

Consideră că și din punctul său de vedere informațiile furnizate de C.... trebuiau valorificate de îndată, iar o neprelungire a măsurii ar fi venit în contradicție cu concluziile puse anterior. De asemenea, consideră că pe strategia adoptată și pe denunțurile formulate era viabilă modalitatea de lucru adoptată. Mai arată că, fiind sunat de conducerea DNA pentru a declara recurs, a fost de acord, dar i-a comunicat procurorului șef adjunct că trebuie să cunoască faptul că a avut o altă poziție în instanță, motiv pentru care recursul a fost declarat și motivat de structura centrală.

În final, arată că nu cunoaște modalitatea în care au fost întocmite

denunțurile și nici înregistrările video de la momentul luării acestora, că nu a participat la discuții între pârâtul E.... și avocatul sau avocații inculpatului și nu știe dacă pârâtul a recomandat acestora să formuleze cereri în instanță.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorii C.... T.... F..., M... F.... B..., M.... L..., Ț.... B... I..., C... F..., P... C..., I... A..., C... M... și O... A....

Din declarația martorului M.... F.... rezultă că, în luna august 2013, fiind în concediu de odihnă, a fost sunat de procurorul șef serviciu care i-a făcut cunoscut faptul că inculpatul C.... s-a hotărât să colaboreze și va formula o cerere de revocare a măsurii arestării preventive la judecarea căreia urmează să participe, iar procurorul E.... o să-i comunice toate detaliile și strategia adoptată.

În urma discuției purtate cu pârâtul E... E...., martorul a aflat că strategia era în sensul punerii în libertate a inculpatului, care formulase mai multe denunțuri, în vederea organizării unui flagrant, sens în care trebuia să pună concluzii de admitere a cererii de revocare uzând de o adresă primită de la DIICOT, urmare unui denunț formulat de C..... în care urmau să fie verificate aspecte de crimă organizată. Întrucât era o situație neobișnuită, martorul afirmă că l-a întrebat pe procurorul E.... dacă s-a discutat la nivelul structurii centrale, răspunsul acestuia fiind în sensul că cei doi procurori șefi adjuncți au fost în totalitate de acord cu strategia respectivă și să nu-și facă griji pentru această problemă. Martorul a mai precizat că la ședința de judecată a pus concluzii de admitere a cererii, însă pe alte temeiuri decât cele invocate de inculpat, având în vedere adresa depusă la dosar, dar cererea a fost respinsă de instanță. Ulterior a aflat că inculpatul a formulat o altă cerere de înlocuire la judecarea căreia nu i s-a mai cerut să participe, cererea fiind admisă, iar inculpatul trebuia pus în libertate

fapt ce nu s-a mai întâmplat ca urmare a declarării recursului de către structura centrală. Referitor la acest aspect, a arătat că a fost foarte surprins de poziția conducerii, însă ulterior, în urma unei discuții cu pârâții procurori și după apariția articolului din ziar a înțeles că de fapt procurorii șefi adjuncți ai DNA nu si-ar fi dat un acord expres de folosire a acestei strategii, ci ar fi lăsat la latitudinea procurorului de caz calea pe care să o urmeze.

Martorul Ț.... B... a arătat că, fiind ofițer de caz în dosar, în cadrul procedurii de prezentare a materialului de urmărire penală, la solicitarea inculpatului C.... prin apărător, i-a condus pe acesta și pe avocatul I.... A.... în biroul procurorului E.... E.... și a asistat la discuțiile în care inculpatul a relatat mai multe fapte de corupție ce ar fi fost săvârșite de coinalpatul C...., ocazie cu care nu s-a întocmit nici un denunț în formă scrisă, inculpatul motivând că altfel ar crea suspiciuni și coinalpatul C.... ar afla despre acest lucru.

Martorul a mai declarat că, tot pentru a nu trezi suspiciuni față de ceilalți doi coinalpați, de comun cu avocatul I...., l-a mai adus pe C.... în biroul său, unde a consemnat câteva idei de denunț, toate consemnările fiind transmise în format electronic avocatului. În același context, martorul a afirmat că pârâțul E.... E.... a stabilit ca procurorul de la DIICOT să le asigure un spațiu unde să discute și să consemneze declarațiile inculpatului C.... și unde avocatul I.... urma să vină cu denunțurile scrise ale inculpatului. Conform celor discutate cu procurorul E...., împreună cu colegul C.... F..... au mers într-un birou la BCCO I...., unde a fost adus inculpatul, iar ulterior a venit și avocatul I.... cu denunțurile, însă declarațiile date de inculpat nu au fost printate, deoarece a refuzat să le semneze la sfatul avocatului.

Ulterior acestui moment, martorul a declarat că nu mai cunoaște

amănunte, întrucât a fost plecat în concediu.

Martorul C.... F..... a declarat că nu a asistat la nicio discuție cu privire la formularea unor denunțuri de către C...., iar cu privire la audierea ce a avut loc în biroul pus la dispoziție de ofițerii BCCO a arătat că inculpatul a făcut trei declarații legate de fapte de corupție ce s-ar fi săvârșit prin intermediul lui C....., consemnate pe laptop, în prezența avocatului I..... și că acestea au fost în fapt declarații, întrucât denunțurile fuseseră luate anterior de către colegul său Ț..... B..... A mai arătat că declarațiile nu au fost printate, întrucât avocatul i-a spus că inculpatul nu va semna nimic, pe motiv că nu a vorbit cu procurorul E..... și că, personal, nu a văzut denunțurile pe care le formulase C..... A mai precizat că la acel moment nu era înregistrat un dosar penal și a mers cu colegul Ț..... întrucât urma să preia aceste activități.

Martorul a mai declarat că în timpul audierii de la sediul BCCO și-a dat seama că denunțul formulat de C..... la DIICOT a fost anterior acestei discuții, întrucât ofițerul de la crimă organizată i-a arătat o fotografie, iar C.... i-a confirmat că este cel care face trafic de arme pe relația Moldova – România.

În perioada următoare a printat declarațiile din laptop, s-a întâlnit cu o altă avocată a lui C....., căreia i-a dat declarațiile și denunțurile pe care le pregătise colegul său Ț....., pentru a merge în arestul IPJ I.... spre a fi însușite și semnate de C..... În aceeași zi avocata s-a întors cu ele semnate, apoi le-a înregistrat, iar ulterior au fost preluate de colegul M.... L..... Referitor la acest aspect a învederat că a fost contactat de doamna avocat, urmare înțelegerii din momentul audierii de la BCCO în sensul că vor lua legătura și va fi contactat atunci când C..... va fi de acord să-și însușească denunțurile și declarațiile.

Martorul M.... L.... a declarat că, în faza de prezentare a materialului de

urmărire penală, în timp ce se afla în biroul procurorului E.... E....., a venit doamna avocat C.... M...., puțin agitată și a solicitat să discute în mod direct cu procurorul pentru a-i transmite ce i-a spus clientul său, context în care a ieșit din birou, nu înainte de a auzi când i-a cerut pârâtului să oprească înregistrarea, iar acesta a asigurat-o că sistemul nu funcționează. La scurt timp, în următoarea zi sau zilele următoare, în biroul pârâtului procuror a fost adus inculpatul C.... și a avut aceeași atitudine solicitând ca discuția să nu fie înregistrată.

De la colegul său Ț.... B.... a aflat ulterior că inculpatul a formulat unul sau mai multe denunțuri sau a dat declarație despre fapte comise de C.... G...., însă nu cunoaște amănunte întrucât a plecat în misiune. La momentul întoarcerii, la început de septembrie, a mers cu procurorul E.... la Penitenciarul I.... pentru a încerca să valorifice denunțurile făcute de C.... în sensul de a purta tehnică și a utiliza mijloace speciale de investigare în vederea documentării și probării, activitate care în final nu s-a mai realizat. A mai arătat că informațiile din denunțurile lui C.... i s-au părut veridice, întrucât în anul 2012 a mai lucrat într-un dosar vizând același gen de fapte, privind tot pe cei trei inculpați.

Din declarația dată de C.... T.... rezultă că în timp ce se afla arestat într-un dosar al DNA-ST I...., apărătorul său ales C... M.... a purtat o discuție cu procurorul E.... E....., în urma căreia i-a transmis că dacă deține informații despre alte persoane implicate, vizate sau nu de dosar, să meargă să discute cu procurorul și dacă acesta va aprecia că datele pot fi valorificate o să-l ajute în sensul revocării măsurii arestării preventive, context în care unul din colaboratorii acesteia i-a precizat că procurorul nu poate face așa ceva.

În perioada imediat următoare a fost dus la procuror în birou, unde a avut loc o discuție în prezența avocatului I.... A.... și unde procurorul i-a confirmat

cele ce aflate de la avocata C... M..., spunându-i că în dosarul în care este arestat este vinovat, dar dacă îl ajută cu denunțul va face demersuri să fie eliberat. Mai mult, martorul afirmă că ofițerul care se ocupa de dosar, Ț.... B.... i-a spus că trebuie să scrie, să colaboreze pentru a fi ajutat, dar a refuzat să scrie vreun denunț. Tot ofițerul Ț.... i-a mai spus că, pentru a nu intra la bănuiele ceilalți coinculpați, va trebui să obțină o hârtie de la DIICOT I..., în baza unui denunț făcut de el, în care să declare orice, întrucât nu contează.

Referitor la audierea de la sediul BCCO, martorul arată că au fost prezenți ofițerii Ț... și C... de la DNA și că împreună cu aceștia a discutat despre ce să scrie. Cu această ocazie a fost consemnat un denunț pe calculator pe care nu l-a citit și care nu a fost printat. La un moment dat a venit și apărătorul I.... A..., urmare solicitării sale, iar ofițerii de poliție i-au cerut să fie de acord să fie înregistrat și să cumpere 2 cartele telefonice, lucru pe care l-a făcut fratele său și pe care urma să le folosească după punerea în libertate.

Mai arată că ulterior a fost dus la procurorul P.... de la DIICOT unde a făcut un denunț verbal (în fapt o declarație), pe care procurorul l-a consemnat în scris, iar denunțul pentru DIICOT l-a făcut în prezența avocatului și l-a semnat.

După admiterea cererii de înlocuire, la arest s-a prezentat o doamnă avocat colaborator care i-a prezentat denunțurile și i-a cerut să le semneze, pentru că a cerut procurorul, precizându-i că DNA nu are cum să mai facă recurs întrucât procurorul care a intrat în sală este chiar șeful ST I.... A cerut să le citească, dar nu i s-a permis, însă le-a semnat.

În final a mai arătat că informațiile din denunțul făcut la DIICOT nu erau reale, ci i-au fost sugerate de polițiștii de la DNA pentru a obține o hârtie, scopul nefiind un dosar de la DIICOT ci unul de la DNA.

Martorul P.... C.... a declarat că, în cursul lunii august 2013, la solicitarea procurorului șef DIICOT – ST I..., s-a deplasat la sediul DNA pentru a discuta cu procurorul E.... E..., aflând de la acesta că inculpatul C.... T.... ar deține anumite informații privind fapte de competența DIICOT și că ar dori să formuleze denunț în acest sens, la discuție participând și procurorul șef al DNA – ST I.... Cu acest prilej martorul le-a precizat procurorilor DNA că, dacă se pune problema unei audieri a inculpatului, dorește să-l audieze la sediul DIICOT, iar denunțul poate fi transmis prin intermediul avocatului. În aceeași zi a fost anunțat de grefier că la sediul DIICOT s-a depus, prin avocat, un denunț formulat de C.... T....u, care a fost înregistrat, iar martorul a dispus ca inculpatul să fie adus pentru audiere în ziua următoare de către ofițerii BCCO I.... În cursul audierii, care s-a desfășurat în prezența ofițerilor de poliție, inculpatul a arătat că are cunoștință despre achiziții de arme făcute de C..., precum și locul unde le deține, a susținut că pentru două arme deține și muniția aferentă, a indicat numele persoanelor care i-au furnizat armele, declarând totodată că numitul C.... a efectuat acte preparatorii în vederea asasinării procurorului E.... E....

Referitor la denunțul formulat, martorul a afirmat că, deși inițial i s-a părut vag, ambiguu, după audierea inculpatului a considerat că informațiile sunt concrete și verificabile și urmate de investigații specifice aveau aptitudinea să conducă la stabilirea faptelor în concret și identificarea persoanelor implicate. A mai precizat că, deși denunțul întrunea formal condițiile art.221 fostul CPP nu a fost înregistrat ca și dosar penal, fiind cartat ca și plângere și trimis împreună cu declarația la BCCO pentru verificări.

Martorul a mai arătat că după audierea inculpatului, în aceeași zi, la sediul DIICOT s-a prezentat un ofițer de poliție al DNA cu o adresă prin care erau

întrebați dacă informațiile furnizate de C..... intră în categoria celor prevăzute de art.19 din Lg.682/2002. Martorul a precizat că a formulat răspuns în sensul că dacă informațiile se confirmă, ar putea atrage incidența prevederilor legale invocate, pe care l-a transmis către DNA după ce i-a comunicat procurorului șef DIICOT conținutul adresei de răspuns și acesta a fost de acord, iar din discuțiile purtate cu procurorul șef a înțeles că de la DIICOT au mai fost comunicate astfel de răspunsuri doar la cererea instanței.

Martora C..... M.... S..... a arătat că, în cadrul unei discuții purtate cu inculpatul C.... la arest, în calitate de apărător ales, acesta i-a relatat că nu are nici un amestec în faptele pentru care coinalpații C.... și R.... au fost arestați, însă, după ce i-a prezentat datele exacte din dosar și consecințele derivând din acestea, i-a spus că are cunoștință cu privire la intențiile lui C..... în legătură cu procurorul E...., în sensul de a suprima viața acestuia, precum și faptul că numitul C.... are conexiuni în lumea justiției ieșene. În acest context martora i-a spus că nu poate gestiona aceste lucruri, dar poate discuta cu procurorul pentru a merge să dea declarație cu privire la cele relatate, iar în situația în care informațiile s-ar confirma, ar putea beneficia de prevederile legale în sensul reducerii pedepsei la jumătate.

În continuare, martora a declarat că a discutat cu procurorul E...., căruia i-a spus că clientul său i-a făcut niște mărturisiri în legătură cu fapte grave și l-a întrebat dacă ar fi de acord să-l asculte, chiar recomandându-i acest lucru. Întrucât martora trebuia să plece în concediu a discutat cu avocatul Iosub, din cadrul cabinetului său de avocatură, care urma să-l asiste pe inculpat în dosarul aflat la DNA I...., iar la întoarcerea din concediu a aflat de la colegul său că inculpatul C..... a făcut denunț la procurorul E...., că s-a consemnat ceea ce acesta

declarase și că nu a fost forțat de procuror să declare ceva.

Martora a mai declarat că în discuția cu procurorul i-a precizat că informațiile pe care i le-a prezentat C.... nu sunt de competența sa, nu o pot interesa și este problema acestuia dacă le valorifică într-un mod sau altul, însă i-a mai spus că C.... va face denunțul dacă va ști că beneficiază de dispozițiile legale privind înjumătățirea pedepsei, context în care procurorul i-a răspuns că dacă ajută justiția va beneficia de așa ceva.

Martorul I.... A.... a relatat că în perioada de acordare a asistenței juridice, într-un birou de la et.1 al ST I.... al DNA inculpatul C.... i-a adus la cunoștință mai multe fapte cu privire la comiterea unor fapte grave de competența DIICOT, context în care a redactat un denunț, pe care inculpatul l-a semnat, iar el l-a dus la DIICOT și l-a înregistrat în aceeași zi. În ziua următoare, inculpatul a fost solicitat pentru audiere, însă nu l-a asistat întrucât procurorul DIICOT a apreciat că nu este necesară asistarea inculpatului, iar acesta din urmă a fost de acord.

Martorul a mai arătat că a avut o discuție împreună cu C.... la procurorul E.... în birou, fără să poată preciza data, ocazie cu care inculpatul a relatat mai multe aspecte despre care a precizat că le cunoaște de la unul dintre coinculpații din dosar. Tot atunci au discutat și despre posibilitatea ca inculpatul să beneficieze de prevederile art.19 privind reducerea pedepsei și despre modalitatea în care acesta putea să fie eliberat, iar în discuția respectivă procurorul a spus că poate să revoce măsura, însă martorul l-a contrazis, spunându-i că numai instanța poate face acest lucru în măsura în care dumnealui apreciază că nu mai subzistă temeiurile avute în vedere la luarea acestei măsuri și cere instanței acest lucru.

Referitor la audierea inculpatului la sediul BCCO I...., martorul a precizat că a fost prezent doar la momentul declarării aspectelor consemnate în cele două

denunțuri către DNA, că denunțurile au fost consemnate de ofițerul de poliție judiciară și crede că nu au fost printate acolo, deoarece inculpatul a declarat că le semnează doar la momentul la care instanța va dispune revocarea sau înlocuirea măsurii arestării preventive. Tot la momentul consemnării denunțurilor, ofițerul de poliție a luat și o declarație lui C..... legată de cele două denunțuri, pe perioada acestei audieri participând în mare măsură, declarație ce a urmat același regim ca și denunțurile, rămânând în format electronic.

Martora O.... A.... a declarat că în cursul lunii august 2013 l-a substituit pe avocatul I.... A.... într-o cerere de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpatul C...., cerere care s-a soluționat în aceeași zi, fiind admisă. A mai arătat că a aflat de la colegul său că inculpatul formulase niște denunțuri pe care, după tehnoredactarea acestora, trebuia să le ia de la ofițerul de poliție C.... F...., să le dea inculpatului să le semneze și să le restituie aceluiași ofițer, fapt care s-a și întâmplat.

Din actele și lucrările dosarului Secția reține următoarele:

La data de 1.11.2013, Procurorul șef al DNA – Structura centrală a sesizat Inspekția Judiciară cu privire la posibila săvârșire a unor abateri disciplinare de către C.... S.... M....l – procuror șef al DNA – ST I.... și E.... E.... – procuror în cadrul aceluiași serviciu.

În cuprinsul sesizării s-a reținut că, în temeiul disp. art. 65 alin 3 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată și ale art. 8 lit y din Regulamentul de ordine interioară al DNA, Procurorul șef al DNA – Structura centrală, a dispus efectuarea unor verificări cu privire la aspectele semnalate în ziarul „Bună ziua I....” din data de 22.08.2013, referitoare la

concluziile procurorilor din cadrul ST I...., de admitere a cererii de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de către inculpatul C.... T....

Conform sesizării, în cazul domnului procuror E.... E.... s-a apreciat că ar exista indicii cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. 1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, respectiv „imixtiunea în activitatea altui procuror sau judecător” prin aceea că l-a influențat pe procurorul șef serviciu C.... S.... M.... să pună concluzii, la data de 21.08.2013, cu încălcarea disp. art. 67 alin 2 din Legea nr.304/2004 și a disp. art. 136 alin 8 din Cod procedură penală în dosarul nr. /2013 al Tribunalului I....

Referitor la domnul C.... S.... M...., procuror șef serviciu al ST I...., s-a apreciat că în cazul acestuia ar exista indicii de săvârșire a abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit a din Legea nr.303/2004, respectiv „manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu” întrucât a formulat concluzii cu încălcarea disp. art. 67 alin 2 din Legea nr.304/2004 și art. 136 alin 8 din Cod procedură penală și prin aceasta a creat o aparență de lipsă de imparțialitate a Direcției Naționale Anticorupție în dosarul cu nr. /2013 al Tribunalului I... - dosar cu nr. ... /P/2013 al Serviciului Teritorial I....

În cauză au fost efectuate verificări prelabile finalizate la data de 13.12.2013.

Constatându-se că există indicii privind săvârșirea abaterilor disciplinare menționate, prin rezoluția din data de 16.12.2013 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de E... E.... pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prev. de art. 99 lit. a, l și t din Legea nr. 303/2004 și față de C... S.... M.... pentru săvârșirea

abaterilor prev. de art. 99 lit. a și t din aceeași lege, rezoluția fiindu-le adusă la cunoștință prin procesul verbal din aceeași dată.

Cercetarea disciplinară s-a finalizat la data de 26.02.2014, după ce a fost prezentat materialul probator celor doi procurori din cadrul DNA-ST I....

Analizând întreg materialul probator administrat în cauză Secția reține următoarea situație de fapt:

La data de 13.07.2013, urmare solicitării ST-I... al DNA, prin încheierea cu nr..../2013 a Tribunalului I... în dosarul nr./2013, s-a dispus arestarea preventivă a inculpaților C.... T..., C.... G..... și R.... G..... pe o durată de 29 de zile, hotărârea fiind menținută și de către Curtea de Apel I..... care a respins recursurile inculpaților ca nefondate prin decizia nr./19.07.2013.

Solicitarea măsurii arestării preventive a fost efectuată de către Serviciul Teritorial I... în dosarul nr. P/2013 ce a avut ca obiect săvârșirea unor infracțiuni de corupție de către cei trei inculpați și în care urmărirea penală a fost efectuată de către domnul procuror E.... E.....

Ulterior, prin încheierea nr./6.08.2013 a fost prelungită măsura arestării preventive față de cei trei inculpați până la data de 30.08.2013, la judecarea cauzei participând chiar procurorul șef al serviciului, domnul C... S.... M.... care a și pus concluzii de prelungire a măsurii arestării preventive.

În perioada 7-9 și 12-14 august 2013 inculpatul C.... T.... a fost prezent la sediul DNA în vederea prezentării materialului de urmărire penală, interval de timp în care l-a abordat pe ofițerul de caz Ț.... B..., căruia i-a făcut cunoscută intenția de a formula un denunț împotriva coinculpaților din dosar, spunându-i totodată că va analiza împreună cu apărătorul ales această posibilitate. În aceeași perioadă,

inculpatul a luat legătura cu avocata C.... M...., care îi asigură asistența juridică, spunându-i că are cunoștință despre intenția coinelupatului C.... de a suprima viața procurorului E... E...., dar și despre posibile fapte de corupție comise de acest coinelupat care are conexiuni în lumea justiției ieșene, context în care apărătorul i-a precizat că nu poate gestiona aceste informații, dar poate discuta cu procurorul pentru ca el să meargă să dea o declarație în sensul celor relatate, putând beneficia de prevederile legale în sensul reducerii pedepsei la jumătate, în situația în care informațiile oferite s-ar dovedi reale.

Urmare acestei discuții, în ziua de 13.08.2013 ofițerul Ț.... B.... a comunicat procurorului E.... că inculpatul C..... vrea să colaboreze și că apărătorul inculpatului, C.... M....., dorește să discute cu acesta, iar în cursul aceleiași zile a fost condusă în biroul acestuia, unde a cerut ca discuția să nu fie înregistrată, i-a spus că clientul său i-a făcut niște mărturisiri în legătură cu fapte grave comise de coinelupatul C.... și că va face denunț dacă va ști că beneficiază de dispozițiile legale prevăzute de art.19 din Legea 682/2002 sau cele similare din OUG 43/2002. I-a mai spus că nu vrea să fie prezentă la discuția cu inculpatul, că urmează să plece în concediu, iar inculpatul va fi asistat în continuare de colaboratorul său, avocatul I.... A.....

În cursul aceleiași zile inculpatul a fost adus de ofițerul Ț.... B..... în biroul procurorului unde, în prezența avocatului I.... A....., i-a relatat o serie de fapte comise de coinelupatul C....., parte din ele de corupție, precum și despre intenția acestuia de a-i suprima viața, sens în care ar fi achiziționat două arme de la un anume D..... din G.....i. În prezența avocatului s-a discutat și despre posibilitatea ca inculpatul să beneficieze de prevederile art.19 privind reducerea pedepsei, dar și despre modalitatea în care inculpatul putea să fie eliberat, dorința clientului său

fiind aceea de a fi eliberat în schimbul formulării denunțurilor. În cadrul discuției, potrivit celor declarate de martorii I.... și C..., pârâtul procuror a afirmat că poate să revoce măsura arestării preventive, fiind contrazis de apărător care i-a replicat că numai instanța poate face acest lucru la cererea procurorului, dacă se apreciază că nu mai subzistă temeiurile avute în vedere la luarea acestei măsuri.

Împreună cu avocatul I..., procurorul E.... a discutat mai multe variante vizând strategia de valorificare a eventualelor denunțuri, una din variante fiind găsirea unei persoane de încredere din anturajul lui C.... pe care să o folosească în condițiile art.91¹C.p.p. Întrucât fratele inculpatului, propus de avocat în acest sens, nu a fost de acord, pârâtul procuror a propus ca aspectele prezentate de C.... vizând achiziționarea de arme să facă obiectul unui denunț adresat DIICOT, iar în baza acestui denunț să fie obținută o adresă din partea acestei instituții pe care să o folosească în instanță pentru punerea în libertate a inculpatului.

Urmare acestei înțelegeri, avocatul I.... a mers într-un birou aflat în sediul DNA I..., unde a redactat un denunț pe baza faptelor descrise de C.... și care ar fi atras competența DIICOT, iar ulterior l-a prezentat inculpatului la arest, acesta semnându-l.

Toate discuțiile purtate cu inculpatul și apărătorul acestuia au fost aduse la cunoștință de pârâtul procuror E.... E.... șefului său ierarhic, procurorul C.... S... M..., care la acel moment se afla în concediu de odihnă. Potrivit declarațiilor acestuia, după ce a fost contactat telefonic de colegul său, a venit la serviciu și a discutat cu procurorul E..., ocazie cu care i-au fost detaliate informațiile privind faptele de corupție, au fost stabilite informațiile de competența DNA și cele de competența DIICOT și au convenit că acestea trebuie materializate în scris. În perioada imediat următoare procurorul șef serviciu C.... a fost informat de

procurorul E.... în legătură cu strategia adoptată privitor la faptele de corupție, fiind vorba de organizarea unei activități de prindere în flagrant care presupunea starea de libertate a inculpatului C..., strategie cu care a fost de acord, întrucât, în opinia sa, numai în acest mod se puteau valorifica informațiile din denunțurile date. Deoarece, conform declarațiilor sale, i s-a părut o cauză sensibilă, importantă, pârâtul C.... S.... a contactat conducerea DNA pentru a cere un punct de vedere în legătură cu strategia adoptată. Sub acest aspect trebuie remarcat că ambii procurori șefi adjuncți ai DNA au opinat că nu se impune punerea în libertate a inculpatului, pe motiv că ar mai fi nevoie de alte elemente probatorii, dar au precizat că în final decizia aparține procurorului de caz.

În această situație, pârâții procurori au luat hotărârea de a obține punerea în libertate a inculpatului pentru a organiza flagrantul, stabilind de comun acord ca în acest scop să fie folosit denunțul care era de competența DIICOT.

În consecință, în ziua de 14.08.2013 pârâții procurori au luat legătura cu inițial cu procurorul șef al DIICOT – ST I..., iar ulterior cu procurorul P.... C.... din cadrul acestei structuri, pe care l-au invitat la sediul DNA I.... unde i-au adus la cunoștință informațiile pe care le dețin și ce intenționează să facă, respectiv depunerea unui denunț la DIICOT urmat de eliberarea unei adrese pe care să o folosească la instanță. Potrivit declarațiilor pârâtului E.... E.... date în fața Secției, procurorul P..... le-a spus că, în raport de legea de organizare și funcționare a DIICOT, nu le poate da o adresă în beneficiul lui C.... în sensul dorit, context în care i-a sugerat să uzeze de prevederile Legii 682/2002 și să emită o adresă din care să rezulte că în ipoteza în care aspectele denunțate se confirmă, inculpatul poate beneficia de prevederile art.19 din legea menționată.

După această discuție, în cursul aceleiași zile, avocatul I.... A..... a mers la sediul DIICOT și a înregistrat denunțul semnat de inculpatul C..... A doua zi, pe data de 15.08.2013 inculpatul a fost chemat la audiere de către procurorul P...., iar după finalizarea acesteia, tot în cursul zilei de 15 august la sediul DIICOT s-a prezentat un ofițer de poliție judiciară de la DNA cu adresă prin care erau întrebați dacă informațiile furnizate de C..... intră în categoria celor prevăzute de art.19 din Legea 682/2002, situație în raport de care procurorul P.... a emis o adresă de răspuns în sensul că, dacă informațiile se confirmă, ar putea atrage incidența textului de lege menționat.

Conform dispozițiilor date de procurorul E.... E....., pentru a nu crea suspiciuni cu privire la prezența sa singulară, separat de ceilalți inculpați, în data de 16.08.2013 inculpatul C.... T..... a fost scos din arest și condus la sediul BCCO I...., într-un birou unde îl așteptau ofițerii de poliție Ț.... B..... și C..... F.... din cadrul DNA-ST I.... și unde s-a prezentat și avocatul inculpatului, I.... A.....

Cu această ocazie, atât scms. Ț....., cât și scms. C..... au consemnat pe laptop, informațiile furnizate de inculpatul C.... T.... referitoare la mai multe fapte de corupție comise de judecători de la CA I.... prin intermediul lui C.... G....., precum și referitor la o solicitare a lui C.... ca șoferul lui C..... să depună mărturie într-un dosar împotriva procurorului E...., dar ceea ce au scris ofițerii de poliție pe laptop nu a fost listat, printat sau citit și semnat de către inculpat, întrucât acesta, la solicitarea avocatului, a refuzat să semneze, motivând că va face acest lucru doar în momentul în care instanța îl va pune liber.

Inculpatului nu i s-a adus la cunoștință că este înregistrat ambianțial și nici nu i s-a cerut să scrie personal vreun denunț sau vreo declarație și nici el nu a scris sau depus personal sau prin avocat vreun înscris.

Conform celor declarate de scms. C..... în fața Secției, cele consemnate au constituit în fapt declarații ale inculpatului, întrucât denunțurile fuseseră luate anterior de către scms. Ț..... și erau de asemenea nesemnate de inculpat.

În acest context, conform înțelegerii, inculpatul a formulat cerere de revocare a măsurii arestării preventive înregistrată la Tribunalul I.... la data de 19.08.2013 și s-a fixat termen de judecată pentru data de 20.08.2013.

La ședința de judecată a participat domnul procuror M..... B....., care s-a aflat în concediu de odihnă până la acea dată. Acesta a fost contactat telefonic în data de 18.08.2013 de către pârâtul C.... S.... M....- procurorul șef al serviciului, care i-a solicitat să intre în ședința de judecată în dosarul cu cererea de revocare a măsurii arestării preventive formulată de C..... T....., asigurându-l că inculpatul s-a hotărât să colaboreze, că procurorul E..... are o strategie cu care el este de acord și că va fi sunat pentru detalii de către E.... E....., ceea ce s-a și întâmplat în scurt timp.

În cadrul convorbirii telefonice purtate cu procurorul E.... E....., la data de 18.08.2013, acesta l-a informat că inculpatul va formula o cerere de revocare a măsurii arestării preventive și i-a solicitat să pună concluzii de admitere a cererii, utilizând adresa de la DIICOT, iar la întrebarea domnului procuror M..... B....., dată fiind situația neobișnuită, dacă strategia a fost discutată și cu conducerea centrală a DNA, pârâtul procuror l-a asigurat că nu trebuie să-și facă griji, deoarece există acordul acesteia pentru a se proceda în acest mod.

A doua zi, 19.08.2013 domnul procuror M..... s-a prezentat la serviciu, a primit de la scms. Ț.... adresa de la DIICOT, pe care urma s-o depună la dosarul instanței, iar la data de 20.08.2013 a participat la ședința de judecată, a pus concluzii de admitere a cererii formulate de către inculpat așa cum îi ceruse

colegul E.... E....., invocând adresa DIICOT, dar instanța a respins ca neîntemeiată cererea inculpatului C..... T.... prin încheierea nr./20.08.2013 în dosarul nr./2013 al Tribunalului I.....

După respingerea cererii de revocare, pârâtul procuror E.... a discutat cu apărătorul inculpatului ca, pe baza aceleiași strategii, să formuleze o nouă cerere, fapt care s-a întâmplat, în aceeași zi fiind depusă o cerere de înlocuire a măsurii arestării preventive ce a făcut obiectul dosarului cu nr...../2013 cu termen la data de 21.08.2013.

Întrucât procurorul M..... B..... a refuzat să mai participe la soluționarea acestei cereri, la ședința de judecată a participat pârâtul procuror C.... S.... M....., care și-a întrerupt concediul de odihnă pentru o zi.

Acesta a pus concluzii de admitere a cererii, invocând adresa DIICOT – ST I...., iar de această dată instanța a admis cererea inculpatului.

După judecarea dosarului, inculpatul a fost dus în arestul IPJ I..... aflat în apropiere. În același timp, doamna avocat A.... O...., care îl substituia pe colegul I..... A....., a fost contactată de către scms. C..... F..... care i-a înmănat două denunțuri și două declarații nesemnate, despre care a informat-o că sunt redactate după afirmațiile inculpatului și că trebuie semnate urgent de acesta.

Doamna avocat A.... O..... s-a deplasat la arest unde se afla inculpatul, i-a înmănat înscrisurile menționate pe care acesta a semnat le-a semnat și datat, după care a revenit la tribunal și le-a înmănat scms. C.... F.....

Denunțurile și declarațiile inculpatului C..... T..... au ajuns la pârâtul procuror E.... E....., care le-a înregistrat la datele de 22.08.2013 și 23.08.2013 sub nr. .../P/2013 și respectiv/P/2013 .

A doua zi, 22.08.2013 în ziarul „Bună ziua I...” a apărut un articol cu titlul „denunț bombă la DNA – cel mai tare interlop ieșean a căzut la pace cu procurorii și a fost eliberat” .

În cauză a fost declarat recurs de către structura centrală a DNA, iar prin încheierea nr. din 26.08.2013 a Curții de Apel I... a fost admis recursul declarat și s-a menținut starea de arest a inculpatului.

I. În ceea ce privește săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit”a” din Legea nr. 303/2004 rep. și cu modificările ulterioare de către cei doi pârâți procurori, Secția reține următoarele:

Pentru existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare se cere ca magistratul, în exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, să încalce standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește sau să se implice în activități ce prejudiciază reputația instanțelor ori a parchetelor sau a sistemului de drept în ansamblu său.

În concret, sunt vizate acele situații în care, prin acțiunile sale, magistratul aduce atingere valorilor morale și sociale unanim acceptate de comunitatea în care își desfășoară activitatea. Desfășurarea unor activități care, prin natura lor, pot crea îndoieli în rândul opiniei publice cu privire la seriozitatea, independența, imparțialitatea sau integritatea magistratului intră în sfera manifestărilor care aduc atingere onoarei, probității profesionale sau prestigiului justiției.

În acest cadru premisă, Secția pentru procurori apreciază că negocierea purtată între pârâtul procuror E..... E.... și inculpatul C..... T....., ce avea ca obiect revocarea sau înlocuirea unei măsuri preventive în schimbul denunțării și participării de către inculpat la organizarea unui flagrant în vederea descoperirii

unor fapte penale, constituie elementul material care a adus prejudicii nu numai reputației magistraților pârâți în cauză, ci și imaginii justiției în ansamblul său.

Secția pentru procurori constată că o astfel de înțelegere între procuror și inculpat nu are suport legal în procedura penală, existând chiar texte de lege care interzic asemenea practici. Astfel, strategia unei anchete criminalistice nu poate exista decât în conformitate cu legea și, așa cum rezultă și din declarațiile martorului I..... A..... C....., unul din apărătorii inculpatului, promisiunea pârâtului procuror în sensul că îl va pune în libertate pe inculpat, în schimbul denunțurilor sale, nu are niciun fel de fundament juridic, procurorul nefiind cel care dispune de starea de libertate a inculpatului, ci doar face propuneri cu privire la acest aspect.

Fapta pârâtului procuror E..... E..... se caracterizează printr-un vădit neprofesionalism, fiind bazată pe depășirea competențelor, pe inocularea ideii că procurorul poate influența însăși deciziile instanței- prin alte mijloace decât cele stabilite prin lege, că are putere discreționară asupra stării de libertate a inculpatului, creând aparența acestui abuz de putere nu numai în ochii inculpatului în cauză și ai apărătorilor acestuia, dar, mai grav, și în ochii opiniei publice. Faptul că acțiunea deliberată a procurorului E..... E..... nu a fost doar subiectul unei analize cu conotație subiectivă și negativă din partea ziariștilor din presa locală este demonstrată prin reacția ulterioară apariției articolelor în presă din partea conducerii structurii centrale a DNA, care a declarat imediat recurs la soluția instanței de fond de înlocuire a măsurii arestării preventive a inculpatului C..... T....., situându-se astfel pe poziție contrară celei avute de procurorul de ședință, pârâtul C..... S..... M.....

Soluția instanței de recurs, de admitere a recursului formulat de DNA și de

casare a soluției instanței de fond, a apărut ca o reparație a imaginii parchetului și de restabilire a climatului de siguranță și legalitate în rândul opiniei publice.

În ceea ce privește latura subiectivă, intenția pârâtului procuror apare ca evidentă în opinia Secției prin însăși modul în care a pregătit și realizat, așa cum susține chiar pârâtul, această „strategie de anchetă”, acționând conform principiului „scopul scuză mijloacele”. Deși pârâtul procuror nu a recunoscut existența unei negocieri directe între el și inculpat, acesta recunoaște existența acesteia cu avocații inculpatului, considerând acest demers legal, fără însă a justifica juridic această susținere.

Implicarea avocaților inculpatului și a ofițerilor de poliție judiciară, la îndemnul procurorului pârât E.... E..... în redactarea unor denunțuri în numele inculpatului, o parte dintre ele neînregistrate și nesemnate decât ulterior soluției de punere în libertate a inculpatului, demonstrează o practică interzisă de lege, străină oricăror proceduri penale, probată prin declarațiile martorilor implicați.

Această negociere procuror - inculpat, prin încălcarea de către cel dintâi a principiului legalității procesului penal, a avut ca urmare imediată știrbirea imaginii și autorității procurorului, dar și a judecătorului care, în condițiile unei astfel de ipoteze, poate fi privit de către un observator extern ca fiind lipsit de imparțialitate, judecând nu numai pe baza probelor din dosare, ci și în temeiul unor alte reguli cu un vădit caracter neprincipial.

O astfel de înțelegere a inoculat ideea periculoasă pentru activitatea procurorilor și respectarea legii în esența ei, că înlocuirea arestării preventive ar trebui să intervină în toate situațiile în care se formulează denunțuri, indiferent dacă acestea sunt apte sau nu să se finalizeze cu trimiteri în judecată.

Pe de altă parte, orice eventual denunț pe care un inculpat l-ar face „la schimb” nu reprezintă un argument pentru punerea sa în libertate, deoarece un inculpat nu prezintă un pericol pentru ordinea publică în funcție de denunțurile formulate, ci de circumstanțele cauzei în care este cercetat.

Referitor la pârâțul procuror C..... S.... M....., Secția reține că prin fapta acestuia de a formula în ședința de judecată concluzii de admitere a cererii inculpatului și de înlocuire a măsurii arestării preventive, cunoscând nu numai detaliile așa zisei strategii de anchetă, dar și participând direct la unele dintre etapele acesteia, a contribuit în mod esențial la inducerea ideii de justiție negociată, subiectivă, atât în rândul opiniei publice, cât și pentru inculpat. Prin fapta sa a demonstrat inculpatului C..... T..... că poate fi negociată cu procurorul nu numai libertatea, dar chiar și soluția în cauza sa, că aceasta poate fi calea de urmat în eludarea răspunderii penale.

Inducerea ideii de ”bună practică” a acestei situații față de inculpat, dar și față de opinia publică este cu atât mai gravă cu cât poate da naștere unor abuzuri, unor manipulări ale legii, creării unor false realități din partea inculpaților, cu scopul de a scăpa de sub coerciția legii.

Secția reține vinovăția pârâtului C.... S.... M.... sub forma intenției, intenție ce rezultă din chiar atitudinea avută înainte de formularea concluziilor în instanță, respectiv din faptul că, deși a avut o consultare telefonică cu procurorii șefi adjuncți ai DNA, de la care nu a primit o aprobare a demersurilor colegului său și a strategiei de anchetă la care achiesase, totuși a înțeles să adopte această decizie .

Împrejurarea că ambii procurori șefi adjuncți din conducerea structurii centrale a DNA le-au comunicat pârâților procurori că nu le împărtășesc opinia de a susține lăsarea unui inculpat periculos în libertate în schimbul unor denunțuri

[REDACTED] neprobate ale acestuia, dar că decizia finală aparține procurorului de caz, nu echivalează cu un accept, ci reprezintă doar o afirmație conform căreia răspunderea faptelor este personală și poate îmbrăca orice formă.

În declarația dată în fața Secției de procurori, pârâtul C.... S.... M...., procuror șef al ST I.... susținea că, dacă persoanele din conducerea DNA i-ar fi spus că acțiunile lor ar fi fost ilegale sau că ar intra pe tărâmul abaterilor disciplinare, cu siguranță nu ar mai fi procedat în continuare așa cum a procedat. Această apărare nu poate fi luată în considerare având în vedere că provine de la un magistrat, despre care se presupune nu numai că se bucură de independență, dar care are și obligația cunoașterii legislației penale, a procedurii sub care se desfășoară întregul proces penal, precum și a normelor ce interzic magistraților să se abțină de la orice faptă de natură să atragă răspunderea disciplinară sau încălcări ale deontologiei profesionale.

Împrejurarea că procurorul șef serviciu C.... S.... M.... a achiesat la strategia stabilită de procurorul E.... E.... și, deși se afla în concediu, și l-a întrerupt pentru a participa la ședința de judecată din 21.08.2013 unde a formulat concluzii de punere în libertate a inculpatului, conform planului anterior stabilit cu procurorul E.... E.... constituie un alt argument că a acționat în bună știință, ignorând orice consecință negativă a faptelor sale.

Mai mult decât atât, prin concluziile inițiale de admitere a măsurii arestării preventive față de inculpatul C.... puse la data 13.07.2013, apoi de respingere a cererii de liberare provizorie sub control judiciar la data de 2.08.2013, de prelungire a măsurii arestării la data de 6.08.2013 - la ultimele două ședințe participând chiar procurorul șef serviciu și în final de admitere a cererii inculpatului de punere în libertate la data de 21.08.2013, pârâtul procuror C....

S.... M..... a creat aparența unei lipse de imparțialitate, faptă care este de natură a afecta prestigiul justiției.

Această abatere s-a realizat prin încălcarea de către pârâții procurori a standardelor de conduită impuse magistraților prin art. 90 din Legea nr.303/2004, precum și ale art. 9 și 17 din Codul deontologic al magistraților.

Conform art. 90 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată „aceștia sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate” cerințe care sunt menționate și în art. 17 din Codul deontologic al magistraților.

În art. 9 alin 1 din Codul deontologic al magistraților se menționează că „judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe” după cum în alin 2 se arată că, „judecătorii și procurorii trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor”

Reiese astfel că magistratul are obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției cât și afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare deținute.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri a constat în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de procurorii din cadrul Serviciului Teritorial I.... al DNA cu consecința afectării imaginii acestei instituții, dar și a justiției în ansamblu, creând impresia unei justiții dependente în relațiile cu unele structuri din cadrul Ministerului Public.

În concluzie, Secția reține că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit.a din Legea nr.303/2004 față de cei doi procurori atât sub aspectul laturii obiective, după cum s-a precizat anterior, cât și sub aspectul laturii subiective, sub forma intenției, întrucât ambii au fost de acord cu înțelegerea încheiată cu inculpatul C.... T.... și cu activitățile desfășurate în vederea realizării acesteia, cu repercusiuni negative în opinia publică referitor la imaginea DNA ca instituție și nu numai.

II. În ceea ce privește săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. t de către cei doi pârâți, respectiv exercitarea funcției cu rea-credință sau din gravă neglijență, Secția reține următoarele:

Angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor intervine în cazul nerespectării normelor de procedură, cu rea credință sau din gravă neglijență, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.

Constatarea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată nu pune în discuție principiul potrivit căruia soluțiile procurorului pot fi desființate sau modificate doar în cadrul sistemului judiciar, potrivit legii, prin procedura controlului ierarhic și judecătoresc.

Din această perspectivă, rezultă că exercitarea funcției de procuror cu rea credință, ca abatere disciplinară, nu constă în simpla aplicare greșită a normelor procesuale și materiale, ci trebuie să existe intenția clară a unei distorsionări în aplicarea dreptului, prin încălcarea normelor procesuale sau materiale, încălcare prin care, cu știință, să se urmărească sau să se accepte vătămarea unei persoane.

În cazul pârâtului procuror E.... E....., Secția constată că a săvârșit această abatere cu intenție, încălcând cu știință normele de drept procesual, respectiv pe

cele referitoare la legalitatea urmăririi penale și a procesului penal prevăzute în art. 2 Cod procedură penală (art. 1 și 2 din Noul Cod procedură penală), cu consecința afectării imaginii și a credibilității activității DNA, prin crearea unei aparențe de lipsă de imparțialitate din partea acestei instituții.

De asemenea, a încălcat disp. art. 68 alin 1 Cod procedură penală, actualul art. 101 Noul Cod procedură penală, în care se prevede „este oprit a se întrebuința violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe”.

Din întreg probatoriul administrat rezultă că pârâtul E..... E.... i-a promis inculpatului C..... T..... că îl va pune în libertate dacă va accepta să colaboreze în scopul organizării unui flagrant și obținerii de probe împotriva unor persoane – vizați fiind unii judecători din cadrul Curții de Apel I.....

În scopul realizării acestei activități a convenit cu apărătorul inculpatului ca parte din faptele dezvăluite de inculpat să se materializeze într-un denunț pe care să-l înregistreze la DIICOT, scopul exclusiv al depunerii denunțului fiind obținerea unei adrese din partea acestei structuri din care să rezulte că inculpatul ar putea beneficia de prevederile art.19 din Legea nr.682/2002, adresă pe care să o folosească ulterior la instanță în susținerea cererilor de revocare sau înlocuire a măsurii arestării preventive.

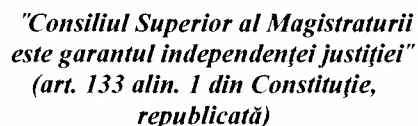
În dovedirea celor expuse trebuie menționat faptul că denunțul depus și înregistrat la DIICOT nu a demonstrat vreun caracter de urgență, acesta nefiind înregistrat în registrul de dosare penale, ci doar în registrul general și nici nu a conținut informații relevante motiv pentru care, fără a fi necesare verificări amănunțite, prin referatul întocmit de procurorul DIICOT la data de 11.02.2014 s-a și dispus clasarea lucrării.

Pe de altă parte, în situația în care amenințarea - directă sau indirectă - din partea inculpatului C..... G....., dezvăluită prin acel denunț de către inculpatul C....., ar fi fost una reală, fiind vorba de o amenințare cu moartea care privea persoana procurorului E.... E....., acesta ar fi trebuit să solicite protecție din partea organelor abilitate, ceea ce nu s-a întâmplat, demonstrând încă o dată caracterul nerealist al denunțului.

În ceea ce privește faptele de corupție ce au făcut obiectul denunțurilor de competența DNA întocmite de ofițerul de poliție judiciară și semnate de inculpat abia după pronunțarea soluției de punere în libertate, din probele dosarului a rezultat că, după ce s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriul nr...../P/2013 din 26.08.2013, inculpatul a fost informat de apărătorul său C.... M.... că procurorul E... E..... le-a înregistrat în două dosare penale, că îi propune să-l înregistreze pe inculpatul C..... în penitenciar, iar în situația în care nu îl ajută, va da soluții de neînceperea urmăririi penale pe le va comunica la penitenciar să afle toată lumea că a făcut denunțuri, răspunsul inculpatului fiind în sensul că nu-l interesează întrucât el nu a făcut nici un denunț.

Această situație de fapt, ulterioară admiterii recursului prin încheierea nr. din 26.08.2013 a Curții de Apel I....., demonstrează atât netemeinicia informațiilor ce au făcut obiectul denunțurilor inculpatului C....., cât și faptul că inculpatul a negociat cu procurorul de caz libertatea sa nefiind vorba de o colaborare propriu-zisă cu organele de anchetă întemeiată pe cerințele art. 19 din Legea nr. 682/2002.

O altă încălcare a normelor de procedură din partea pârâtului procuror E..... E..... a constat în aceea că nu a emis nici o ordonanță prin care să dispună audierea de către ofițerii de poliție judiciară a inculpatului C..... T....., iar „audierea”

În cazul pârâtului C.... S.... M..., Secția reține că este vorba de gravă neglijență, întrucât deși nu a discutat nici un moment cu inculpatul, a cunoscut în

mare măsură elementele și obiectul înțelegerii dintre procurorul E.... E.... și inculpat, formându-și convingerile doar pe baza celor relatate de către colegul său, acceptând, prin concluziile puse în instanța de judecată, să nesocotească disp. art. 2 și art. 68 alin. 1 din C.P.P. în vigoare la data faptei.

Mai mult, acesta din urmă a încălcat și disp. art. 67 alin 2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată și modificată conform căroră „procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză” precum și disp. art. 136 alin 8 Cod procedură penală, actual art.202 și art.242 din Noul Cod procedură penală.

Cu alte cuvinte, concluziile puse de procuror în instanță sunt dublu condiționate, având două limite, și anume, pe de o parte, să se întemeieze pe respectarea legii iar pe de altă parte, să se întemeieze pe probele administrate în cauză.

În speța de față, obiectul cercetării disciplinare nu l-a reprezentat raționamentul logico-juridic al procurorului de ședință, opinia pe care acesta și-a format-o în urma unui astfel de raționament, pentru că dacă ne-am afla într-o astfel de situație, acesta n-ar putea fi cenzurat decât prin verificările efectuate în cadrul și limitele date de controlul ierarhic superior, fiind aplicabil principiul respectării independenței magistratului.

După cum s-a reținut în situația de fapt expusă anterior, în baza disp. art. 136 alin 8 Cod procedură penală, pârâul procuror C..... S..... M..... a invocat în fața instanței de judecată adresa cu nr. /VIII/1/2013 a DIICOT, în care se făcea trimitere la disp. art. 19 din Legea nr. 682/2002 din care nu rezulta decât că există un denunț formulat de inculpat și depus la această structură de parchet.

Scopul invocării respectivei adrese a fost acela de a convinge instanța că s-au schimbat temeiurile avute în vedere la momentul arestării preventive a inculpatului și cele de la momentul prelungirii acestei măsuri, prelungire obținută de parchet cu doar 15 zile înainte, lăsând impresia că pericolul social pentru ordinea publică nu mai subzistă atâta timp cât inculpatul a înțeles să colaboreze și să facă un denunț la o altă structură de parchet.

Astfel, în încheierea de ședință nr. din 21.08.2013 a Tribunalului I..., se menționează că reprezentantul DNA al Serviciului Teritorial I.... a arătat că :
"Inculpatul, la un moment dat, a dat dovadă de o atitudine de cooperare cu organul judiciar, atitudine care nu anihilează cu nimic indiciile și temeiurile care au impus luarea măsurii arestării preventive, dar care vine să contrabalanseze aprecierea privind gradul de pericol social pentru ordinea publică care l-ar reprezenta lăsarea sa în libertate. Pentru toate aceste elemente solicită instanței ... să primească cererea inculpatului în sensul înlocuirii măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara."

În situația în care s-ar admite că interpretarea legală a acestor dispoziții ar fi aceasta, și anume ca formularea unui denunț să conducă la punerea în libertate, ar însemna că punerea în libertate ar trebui să intervină în toate cazurile în care se formulează denunțuri, indiferent dacă acestea sunt sau nu apte să conducă la finalizarea unor dosare prin trimitere în judecată, ceea ce nu corespunde nici cu textul, nici cu sensul legii.

Prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002 impun o singură favoare legală acelui inculpat care în calitate de martor, înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță sau facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a

altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni, și anume să beneficieze de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

Prin urmare simplul denunț al unei asemenea persoane nu atrage nici un alt beneficiu legal privind reducerea pedepsei și cu atât mai mult nu poate conduce la eliberarea persoanei din starea de arest sau detenție.

Dovada clară că nici măcar pârâtul procuror E.... E..... nu a considerat vreun moment că în cauză s-ar putea aplica disp. art. 19 din Legea nr. 682/2002 o constituie faptul că nu a menționat în rechizitoriul întocmit la data de 26.08.2013 aceste prevederi, de care ar fi putut beneficia inculpatul C..... T..... în situația în care denunțul său ar fi fost unul real, autentic, care să cuprindă fapte și date ce puteau conduce la identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care s-ar face vinovate de astfel de infracțiuni grave.

Apărarea pârâtului C.... S...., în sensul că nu îi este imputabilă înțelegerea anterioară dintre colegul său și inculpat, iar concluziile de ședință sunt rezultatul neinfluențat al propriei convingeri nu poate fi însușită de Secție deoarece „denunțurile și declarațiile” pe care le-a văzut în zilele anterioare datei de 21.08.2013 când a participat la ședința de judecată, nu erau înregistrate ca dosare penale la DNA și nu erau semnate de către inculpatul C.... T....., după cum a afirmat personal în declarațiile date, în fapt acestea fiind redactate de către scms. T..... B..... și abia ulterior ședinței fiind semnate de către inculpat.

Rezultă deci că pârâtul procuror C..... S..... M....., în urma discuțiilor avute cu colegul său E.... E.... a considerat ca „oportun și singur viabil punctul de vedere al acestuia, respectiv ca, pentru instrumentarea cu succes a celor două cauze noi înregistrate având ca obiect pretinse fapte de corupție în justiție, inculpatul C..... T..... să poată fi urmărit penal și trimis în judecată în stare de libertate”.

Prin urmare și în ceea ce privește abaterea disciplinară prev. de art. 99 lit t din Legea nr.303/2004, Secția constată că în cauză a fost reliefată existența faptelor, a conduitei ilicite, a vinovăției manifestate sub forma relei credințe de către pârâtul procuror E..... E.... și a gravei neglijențe în ceea ce-l privește pe pârâtul C... S.... M..., precum și a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs.

La individualizarea sancțiunilor disciplinare ce se vor aplica celor doi magistrați, în condițiile art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete în care au fost săvârșite aceste fapte, gravitatea acestora, precum și rezultatul produs sau care s-ar fi putut produce. De asemenea, Secția va avea în vedere și conduita manifestată de cei doi pârâți, atât anterior declanșării cercetării disciplinare, cât și ulterior acestui moment.

Astfel, în ceea ce-l privește pe pârâtul procuror E.... E....., Secția reține caracterul vădit ilicit al comportamentului pârâtului și constată că acesta are o atitudine profesională care, deși nu i-a atras anterior răspunderea disciplinară, evidențiază tendința de nerespectare a reglementărilor legale care fundamentează rolul și statutul magistratului procuror.

De asemenea, Secția va avea în vedere și faptul că în cursul procedurii disciplinare pârâtul nu a manifestat vreo acceptare a culpei, neexistând practic o conștientizare a propriilor greșeli.

Maniera în care acesta a înțeles să nu respecte dispozițiile legale, cu consecințe asupra prejudicierii imaginii justiției, a actului de justiție, dar și a

intereselor legitime ale altor persoane, chiar dacă a fost subsumată unui scop anume, aparent legal, nu poate fi sancționată decât într-o modalitate care să îi atragă acestuia atenția asupra gravității abaterilor comise și a consecințelor acestora, în sensul evitării săvârșirii pe viitor a unor manifestări susceptibile de a da naștere la interpretări de natură a afecta imparțialitatea funcției de magistrat și a prestigiului justiției.

Având în vedere și cele statuate prin încheierea din data de 04 iunie 2014, referitor la constatarea nulității actului de sesizare în ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.1 din Legea nr. 303/2004 rep., Secția urmează să admită în parte acțiunea disciplinară față de pârâțul procuror E.... E....., iar în baza art. 100 lit. b din Legea nr. 303/2004 rep. cu modificările și completările ulterioare să aplice acestuia sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunare brute cu 20 % pe o perioadă de 5 luni pentru abaterile disciplinare prevăzute de lit. a și t din același act normativ.

În ceea ce-l privește pe pârâțul procuror C.... S.... M...., Secția reține că acesta nu a mai fost sancționat disciplinar, a deținut funcții de conducere, are o vechime importantă în magistratură și, deși nu a recunoscut faptele, a dat dovadă, în cursul procedurii disciplinare că a înțeles caracterul ilicit al acestora.

Secția mai reține că, în comparație cu conduita celui alt pârât, implicația pârâțul procuror C.... M.... S.... a fost mai redusă, iar una dintre abateri a fost comisă din gravă neglijență.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, fără a fi minimalizate gravitatea faptelor astfel cum au fost reținute anterior și vinovăția pârâțului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai ușoare,

dar care să îi atragă atenția asupra gravității faptelor comise și a consecințelor acestora.

Pentru aceste motive urmează să admită acțiunea disciplinară față de pârâtul procuror C.... M..... S....., iar în baza art. 100 lit. a din Legea nr. 303/2004 rep. cu modificările ulterioare să îi aplice acestuia sancțiunea constând în avertisment pentru abaterile disciplinare prevăzute de lit. a și t din același act normativ.

În ceea ce privește cheltuielile de transport și cazare solicitate de către martora C.... M..... la termenul din 22.10.2014, Secția reține că, întrucât dispozițiile ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare în fața Secției se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă conform cărora "cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească" și având în vedere că martora nu a făcut vreo dovadă a cheltuielilor solicitate, urmează să le respingă ca neîntemeiate.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului E..... E....., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu majoritate,

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică pârâtului E.... E....., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... sancțiunea disciplinară constând în **diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 5 luni**, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului C.... S.... M....., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..... pentru abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică pârâtului C.... S.... M....., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... sancțiunea disciplinară constând în **avertisment**, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Respinge cererea de acordare a cheltuielilor de judecată formulată de martora C.... M.... S....., ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pronunțată în ședință publică azi, 29 octombrie 2014.

**Președinte,
Procuror**

Procuror

Procuror

Procuror

Cu opinie separată în ceea ce privește individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate pârâtului E.... E... precum și în ceea ce privește soluția pe fond față de pârâtul C... S... M....

I. La individualizarea sancțiunii aplicate pârâtului procuror E.... E.... trebuie avute în vedere în mod proporțional atât gravitatea abaterilor săvârșite, cât și împrejurările în care faptele au fost săvârșite, consecințele acestora, gradul de vinovăție a pârâtului, comportamentul general al acestuia, eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior.

O individualizare corectă a sancțiunii aplicate se face atât în raport de circumstanțele reale (împrejurările obiective în care s-au săvârșit faptele), cât și de cele personale (împrejurările subiective care au legătură cu persoana în cauză). Coexistența acestor elemente atrage stabilirea sancțiunii, proces analitic în care nu poate fi ignorat însă scopul pe care l-a urmărit prin faptele sale pârâtul procuror.

Conform art. 4 din Legea 303/2004 rep. „În activitatea judiciară Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”. Prin urmare, procurorii trebuie să-și îndeplinească îndatoririle în conformitate cu legea, ca reprezentanți ai interesului public și să susțină drepturile cetățenilor, contribuind astfel la realizarea unui proces echitabil și la buna funcționare a sistemului justiției penale.

În cazul de față se constată că pârâtul E...E.... prin conduita sa a urmărit cu preponderență îndeplinirea unora din atribuțiile sale, în detrimentul altora. Acordând prioritate descoperirii unor potențiale fapte de corupție descrise în denunțurile inculpatului și care ar fi avut legătură cu dosarul în care acesta era cercetat, a nerespectat o altă cerință a legii ce definește însuși rolul procurorului, acela de a-și îndeplini îndatoririle în conformitate cu legea, de a promova încrederea publicului în sistemul de justiție, astfel încât să aibă convingerea nu doar că infractorii sunt pedepsiți pentru infracțiunile înfăptuite, ci și că mijloacele prin care se ajunge la tragerea la răspundere a acestora sunt realizate într-o manieră legală.

Această situație la care s-a expus pârâtul trebuie apreciată însă prin prisma întregii sale activități profesionale, reținându-se în egală măsură că are o vechime de 20 ani în magistratură, nu a mai fost sancționat disciplinar, în decursul carierei sale a primit numai calificative de „foarte bine”, a avut un volum de activitate considerabil și a întocmit numeroase rechizitorii în cauze complexe.

Fundamentarea greșită a unei strategii de lucru într-un dosar penal, dar și presiunea timpului scurt în care a fost nevoit să acționeze nu sunt scuzabile, însă reprezintă circumstanțe ce trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată.

Pentru toate aceste considerente și având în vedere dispozițiile art.100 din din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, în opinie minoritară, apreciez că se impune aplicarea față de pârâțul E.... E..... a sancțiunii prevăzute la lit. a) constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și lit. t) din același act normativ, aceasta fiind de natură a asigura corijarea pe viitor a conduitei sale profesionale.

II. Referitor la pârâțul C... M... S... opinez că materialul administrat în cursul procedurii disciplinare nu conduce la reținerea în sarcina acestuia a niciuneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a și t din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, referitor la abaterea disciplinară prev. de art. 99 lit. a din Legea nr.303/2004, republicată, în forma manifestărilor care aduc atingere onoarei sau probității profesionale, ori prestigiului justiției săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei abateri pentru următoarele considerente:

Pentru a putea fi reținută o astfel de abatere se cere ca procurorul, în exercitarea funcției, să fi încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește sau să se fi implicat în activități ce prejudiciază reputația instanțelor sau parchetelor ori a sistemului de drept în ansamblul său, având în vedere limitările expuse în documentele interne și internaționale. În concret, sunt puse în discuție acele situații în care, prin acțiunile sale, magistratul

ar aduce atingere valorilor morale și sociale însușite de societatea din care face parte.

În cauza de față, reacția publică transpusă în presa locală prin articolul „Denunț bombă la DNA. Cel mai tare interlop ieșean a căzut la pace cu procurorii și a fost eliberat!” nu impută pârâtului procuror C.... M... S... nicio faptă de natură să atragă reprobarea acțiunilor sale, atingerea prestigiului profesional al magistratului în cauză, articolul criticând doar înțelegerea dintre inculpatul interlop și procurorul de caz și posibilitatea punerii în libertate a inculpatului C.... în urma lipsei unui recurs al DNA la soluția instanței de fond.

Astfel, nu rezultă de nicăieri că au fost angajate în spațiul public discuții privind conduita pârâtului procuror în calitatea sa de șef al Serviciului Teritorial I.... din cadrul DNA.

Pe de altă parte, prin formularea concluziilor de admitere a cererii inculpatului în cadrul ședinței de judecată, pârâtul procuror a acționat fără intenția de a crea vreun prejudiciu onoarei sau demnității funcției de magistrat sau a sistemului judiciar, crezând în legitimitatea părerilor sale, a legalității și oportunității solicitării inculpatului și în legalitatea demersurilor parchetului pe care l-a reprezentat.

Referitor la reținerea de către Inspekția Judiciară a abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. t din Legea nr.303/2004, republicată, apreciez că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei abateri nici în forma exercitării funcției cu rea credință, nici sub forma gravei neglijențe, pentru următoarele motive:

Probele administrate atât în cadrul cercetării disciplinare, cât și în procedura din fața Secției de procurori nu au relevat aspecte care să demonstreze că pârâtul procuror C.... S.... M.... ar fi avut o înțelegere cu privire la punerea în libertate a

inculpatului C.... T.... F..... într-un alt cadru decât cel legal. Astfel, faptul că pârâtul a achiesat la o ipoteză de lucru prezentată de un subaltern al său, nu înseamnă că a cunoscut în detaliu acțiunea propriu-zisă a acestuia, relațiile colegiale și cele de subordonare fiind bazate în principal pe buna credință, care se prezumă.

Pârâtul procuror nu a cunoscut existența promisiunilor pe care procurorul E.... E.... i le-ar fi făcut inculpatului C.... T.... F.... și anume ca în schimbul colaborării acestuia să îl pună în libertate și nici discuțiile purtate între colegul său și avocații inculpatului în vederea întocmirii denunțurilor.

De asemenea, în calitate sa de procuror de ședință a ținut cont de informațiile primite din partea structurii DIICOT cu privire la denunțul inculpatului, denunț care, dacă s-ar fi materializat prin tragerea la răspundere penală a altor inculpați ar fi avut drept consecință incidența dispozițiilor art. 19 din Legea 682/2002 privind protecția martorilor.

Pe de altă parte, concluziile pe care pârâtul le-a formulat în instanță sunt rodul unui raționament logico-juridic, iar analizarea acestuia din perspectiva abaterii disciplinare ar aduce atingere principiului independenței procurorului consacrat prin dispozițiile art. 67 alin. 2 teza 1 din Legea 304/2004 rep. potrivit căroră „Procurorul este liber să prezinte instanței concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză.”

Astfel, limitarea incidenței dispozițiilor abaterii disciplinare de la litera ”t” o reprezintă principiul independenței procurorului consacrat atât în legea privind statutul magistraților, cât și în reglementările ce privesc metodologia de funcționare a Inspecției Judiciare.

Totodată vinovăția pârâtului procuror nu este dovedită în urma unei proceduri de coroborare a probelor, ci susținută prin construcții deductive, prezumții care nu au puterea probantă suficientă a demonstra o acțiune ilegală, pregătită sau însușită de pârât ori asumarea din partea acestuia a unei urmări imediate de natură să afecteze prestigiul justiției, onoarea funcției, dar și asigurarea respectării legii în desfășurarea cu profesionalism a activității de magistrat.

Materialul probator este suficient doar pentru a crea o realitate aparentă, iar nu una obiectivă bazată pe principiul aflării adevărului.

Aprecierile subiective bazate pe convingerea că procurorul șef serviciu cunoștea întreaga strategie de anchetă a subalternului său doar în virtutea relației de subordonare ierarhică a celui din urmă, nu reprezintă un demers logic convingător și suficient pentru a angrena un deznodământ juridic care să reclame o sancțiune, fie ea și de natură disciplinară. În lipsa oricăror probe directe, prezumțiile au valoare probatorie doar în condițiile unei sume de fapte și împrejurări conexe și vecine cunoscute care să conducă la o concluzie logică prin care să poată fi stabilită existența unui fapt necunoscut sau care nu poate fi dovedit în mod direct. În lipsa acestor elemente și în contrapondere, prezumția că inculpatul a acționat nu numai cu bună credință și în temeiul unei competențe conferite de lege o demonstrează chiar declarațiile procurorilor din conducerea structurii centrale a DNA, care nu au dezavuat posibilitatea formulării unor concluzii de punere în libertate a unui inculpat pentru ca acesta să poată colabora cu parchetul în vederea depistării altor fapte penale, ci s-au arătat nesiguri de potențialul probator al denunțurilor formulate de acesta.

Pe de altă parte nu orice construcție de anchetă în cazurile penale se dovedește a fi sigură întotdeauna de rezultatul scontat, astfel încât nu există nicio

sanctiune pentru eșecul unui plan de anchetă în condițiile în care acesta s-a bazat pe normele procedurale și pe principiile procesului penal.

Rolul unui procuror cu atribuții de conducere nu este acela de a desfășura efectiv urmărirea penală alături de un coleg subaltern, ci de a controla din punct de vedere al legalității și temeiniciei actele procesuale ale cauzei, în măsura în care acestea sunt supuse confirmării.

În calitatea dublă pe care a avut-o în cauza de față, aceea de procuror șef serviciu și cea de procuror de ședință, deci cu atribuții de execuție, pârâtul C.... S.... M.... a acționat în sfera competențelor atribuite de lege, regulamente sau ordine interne, manifestând pe de-o parte atribuții de control prin aceea că s-a interesat de modul de desfășurare al anchetei, s-a supus rigorilor controlului ierarhic prin consultarea, la rândul său, cu șefii structurii centrale a DNA, și a discutat cu procurorul de caz pentru a-și putea susține opiniile motivat în fața instanței în momentul analizării cererii inculpatului de înlocuire a măsurii arestării preventive. Faptul că informațiile primite de la pârâtul procuror E.... E.... au fost incomplete sau denaturate și au reprezentat temeiul în adoptarea unei conduite profesionale care a declanșat o reacție în mass-media cu consecințe asupra imaginii justiției, nu poate determina sancționarea pârâtului procuror C.... M.... S....

În acest caz nu ne aflăm în prezența unei răspunderi colective și acest fapt o demonstrează chiar hotărârea Inspecției Judiciare de a nu declanșa acțiunea disciplinară față de procurorul M.... B...., care, de asemenea, influențat de informațiile primite de la pârâtul procuror E.... E.... a înțeles, la rândul său, să pună, în calitate de procuror de ședință, concluzii de revocare a măsurii arestării preventive a inculpatului C.... T.... În acest caz, în motivarea soluției date, Inspecția Judiciară a invocat necunoașterea de către procurorul M.... a înțelegerii

dintre pârâtul procuror E.... E.... și inculpat, a demersurilor acestuia în vederea realizării unor denunțuri, întemeindu-și acțiunea din ședința de judecată și raționamentul logico juridic pe buna credință a colegului procuror.

Similitudinea situațiilor apare astfel a fi evidentă, motiv pentru care consecința faptelor celor doi procurori trebuie să fie aceeași. Faptul că Inspekția Judiciară a stabilit o vinovăție a procurorului șef serviciu bazată doar pe prezumția de cunoaștere a situației reale prin prisma calității de procuror cu funcție de conducere este un argument injust, nedovedit și abordarea unei opinii de acest gen poate dăuna siguranței și legitimității drepturilor și obligațiilor izvorâte din exercitarea unei astfel de funcții. Această concepție ar conduce la ideea controlului deplin al procurorului cu funcție de execuție de către procurorul ierarhic superior și deci la încălcarea principiului independenței acestuia.

Pentru aceste motive, referitor la pârâtul C.... S.... M.... apreciez că se impune respingerea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva acestuia, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) și lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Procuror